

Publicerad 2012-09-14 11:12 av Shambalaman

Waterboard

Drip, dropp, drip, dropp

som vatten rinner det genom min kropp, en själ i upplösning,

vad kan jag göra, tröstlöst rinnande, det läcker i alla hål,

jag vill vara jag, men jag räcker inte till, jag är bara jag men vatten fortsätter rinna, som tårar på en liten flickas kind

Drip, dropp, drip, dropp

som ett höstregn, väntandes tjälen, att frysa till is, att stanna upp och bida sin tid,

jag är fast i den mörka jorden, och väntar på vårsolen, men ingen vet om istiden är förbi. Ingen vet hur jag skall bryta mig fri.

Drip dropp, drip, dropp

som tortyr, jag är stilla men dropparna fortsätter falla, varje droppe får exponentiella proportioner och min själ exploderar i små molekyler, som kvicksilver på en rostfri bänk försöker jag hålla samman. Om jag rör mig dör jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Shambalaman med Poeter.se id #36794 innehar upphovsrätten